

FiscalitatECONOMIA COMPTES PÚBLICS | 16/09/2024 [Leer en castellano](#)

Són massa alts els impostos a Catalunya? La resposta és "depèn"

Jordi Galí, Marta Espasa i Joan Hortalà debaten sobre la fiscalitat catalana a l'IEC

Carlota Serra Llagostera

🕒 3 min

21

'Són molt alts els impostos a Catalunya?' Conferència de Jordi Galí, Marta Espasa i Joan Hortalà.

CRISTINA CALDERER

BARCELONA La resposta és sempre "depèn". En concret, "depèn del model de creixement que vulguem per a Catalunya". És la conclusió a una pregunta sovint plantejada pels economistes i que darrerament està a l'ordre del dia: són molt alts els impostos a Catalunya? Un

"depèn" que prové, principalment, de la variable que s'agafi per analitzar aquesta situació: si ens basem en la pressió fiscal, la resposta és "no, no són massa alts". Si ens basem en el PIB per càpita, la resposta és la contrària.

Inscriu-te a la newsletter Economia

Informació que afecta la teva butxaca

INSCRIU-T'HI

Durant la conferència celebrada aquest dilluns a l'Institut d'Estudis Catalans organitzada per la Societat Catalana d'Economia amb el professor i doctor en economia Jordi Galí, la professora d'economia de la UB i exsecretària d'Hisenda de la Generalitat, Marta Espasa, i el doctor en economia i llicenciat en dret Joan Hortalà, els tres experts han intentat donar resposta a aquesta pregunta, amb només una conclusió unànime: el sistema de finançament català ha de canviar, i la resposta no passa per apujar més els impostos.

El lector ja sap, després d'anys de debat sobre el sistema de finançament català, que la Generalitat té forts condicionants pel que fa al sistema fiscal: un model de finançament caducat, "injust i insuficient" –en paraules d'Espasa–; una capacitat fiscal molt limitada; una competència fiscal creixent entre comunitats autònomes i països; i finalment, el que Espasa anomena "deslleialtat institucional", en què la regulació estatal dels tributs cedits afecta directament els ingressos. "Tenim un model caducat des del 2014", recorda la professora. Però més enllà de l'infrafinançament de Catalunya i el desequilibri milmilionari que pateix, la reflexió ha de ser de fons: prendre partit des de dins.

Espasa ha recordat que el model de finançament és "injust i ineficient"

"Els impostos han de cobrir el cost dels serveis que ofereixen les administracions públiques, i cal recordar que des del 2002 la Generalitat ha estat en dèficit", ha apuntat Espasa. Alhora, però, els impostos "també tenen un objectiu redistributiu, i podem veure que les desigualtats han millorat segons l'índex de Gini –ha passat del 34% el 2014 al 29,9% el 2023–, però encara tenim un 18% de la població en risc de pobresa", diu la professora. Amb tot, segons Hortalà, "l'estructura del sistema fiscal a Catalunya no genera la progressivitat adequada, i la millora no passa per augmentar els tipus, sinó per regular diferent".

El PIB per càpita, la clau

Espasa defensa que Catalunya no té una pressió fiscal massa elevada. "Catalunya està un punt per sobre de la mitjana espanyola pel que fa a la pressió fiscal, i estem per sota de la mitjana europea", apunta. "Quins països tenen menys pressió fiscal? Portugal està en una situació semblant a Espanya, i per sota només hi ha països de l'est". Segons l'experta, cal preguntar-se a quins països ens volem assemblar: "No podem tenir una pressió fiscal com els països de l'est i voler una qualitat de serveis públics com els altres països de la UE".

Aquesta visió, però, xoca amb el raonament d'un dels catedràtics més reconeguts del país en macroeconomia, Jordi Galí: "Que la pressió fiscal és molt baixa? Parlem-ne". Segons Galí, l'indicador de pressió fiscal (impostos/PIB) és enganyós. "És un indicador distorsionat per l'evasió fiscal, que al nostre país n'hi ha molta, i també pel nivell i

distribució de la renda", ha apuntat l'economista. Basant-se en el fet que la prioritat ha de ser que la despesa en serveis públics pugui ser generosa, Galí apunta que el que realment interessa augmentar és la despesa per càpita (despesa pública/població), i per fer-ho "cal augmentar tant sí com no el PIB per càpita", analitza.

Galí posa l'accent en la necessitat d'augmentar "sí o sí el PIB per càpita"

La crítica de Galí passa per aquí: "El model de creixement català ha prioritzat el creixement del PIB i el creixement de la població, principalment pel creixement de l'ocupació, que va lligada a l'augment de població perquè els últims anys s'ha pogut augmentar l'ocupació gràcies a la immigració", explica. "Però el que importa és la renda per càpita, i en aquesta variable, el creixement acumulat entre 2000 i 2022 de Catalunya està a la cua dels països de l'OCDE, només per davant d'Itàlia", ha apuntat Galí. "Al que hauríem de dedicar-nos en cos i ànima és a augmentar el PIB per càpita, i la resta vindrà de franc", ha insistit.

I així, Galí sentència la pregunta amb una resposta definitiva: "Són molt alts els impostos a Catalunya? Depèn. Si volem seguir amb l'actual model de creixement, no cal tocar-los; si volem un país atractiu per a l'ocupació de qualitat, sí, són massa alts i, en alguns casos, discriminatoris i regressius".

Sigui com sigui, malgrat que la conclusió unànime dels experts és que "apujar els impostos no és la solució", la societat ho veu diferent: el 52% de la població considera que s'haurien de mantenir tal com estan i fins al 30% considera que s'haurien d'augmentar.

